

SENAT DE BELGIQUE

SESSION EXTRAORDINAIRE DE 1991-1992

19 FEVRIER 1992

Proposition de loi organisant la vaccination obligatoire contre la rubéole

(Déposée par M. Lenfant)

DEVELOPPEMENTS

L'Organisation mondiale de la santé, dans son programme « Objectif 2000 » (1984), s'est fixée pour but l'éradication de la polio, de la diphtérie, du tétanos, de la coqueluche, de la rougeole, de la rubéole et des oreillons.

Il y a quelques années, le Ministre de la Santé de la Communauté française, pour se conformer aux précédentes décisions, mit sur pied son programme Eduvac (Groupe d'éducation à la vaccination). Un tel programme d'éducation ne peut être efficace que si 95 p.c. de la population accepte de se faire vacciner. Ce résultat ne peut être atteint, la rougeole, la rubéole et les oreillons ayant la réputation d'être des maladies bénignes et de n'entraîner de complications que dans un nombre très restreint de cas. La rubéole porte pourtant en elle un risque majeur lorsqu'elle touche la femme enceinte (1).

(1) Chacun connaît maintenant le risque de malformations que court celle-ci lorsque, non immunisée contre la rubéole, elle contracte cette maladie au cours de sa grossesse. Lorsque l'on suit les enfants nés de ces femmes jusqu'à l'âge de deux ans, on découvre que près de 80 p.c. d'entre eux sont atteints de malformations.

A seize semaines de grossesse, 10 à 20 p.c. des enfants risquent des malformations; celles-ci deviennent extrêmement rares après la vingtième semaine de grossesse.

Les malformations sont essentiellement d'ordre ophtalmologique (cataracte, microptalmie, glaucome, chorioretinite), cardiaque (canal artériel persistant, sténose de l'artère pulmonaire, communication inter-auriculaire ou inter-ventriculaire), auditif (en particulier surdité) ainsi que neurologique (microcéphalie, méningo-encéphalite, retard mental).

On constate également des retards de croissance, ainsi que des troubles hépatiques et de coagulation.

R. A 15755

BELGISCHE SENAAT

BUITENGEWONE ZITTING 1991-1992

19 FEBRUARI 1992

Voorstel van wet tot regeling van de verplichte inenting tegen rode hond

(Ingediend door de heer Lenfant)

TOELICHTING

In haar actieprogramma « Objectif 2000 » heeft de Wereldgezondheidsorganisatie zich ten doel gesteld poliomielitis, difterie, tetanus, kinkhoest, mazelen, rode hond en bof uit te roeien.

Ten einde zich naar vorige beslissingen te richten heeft het Ministerie van Volksgezondheid van de Franse Gemeenschap voor enkele jaren het programma Eduvac (Groupe d'éducation à la vaccination) uitgewerkt. Een dergelijk vormingsprogramma heeft slechts kans op slagen wanneer 95 pct. van de bevolking zich wil laten inenten. Dat is evenwel niet haalbaar omdat ziekten als mazelen, rode hond en bof als goedardig bekend staan en slechts in een miniem aantal gevallen tot complicaties leiden. Rode hond houdt evenwel een ernstig risico in wanneer een zwangere vrouw ermee besmet raakt (1).

(1) Een ieder kent nu het risico van misvormingen dat een zwangere vrouw loopt, wanneer zij niet is ingeënt en die ziekte tijdens de zwangerschap krijgt. Volgt men de kinderen van die vrouwen tot de leeftijd van twee jaar, dan kan men bij 80 pct. van hen misvormingen vaststellen.

Bij een zwangerschap van zestien weken loopt 10 à 20 pct. van die kinderen het risico van misvormd ter wereld te komen; na de twintigste week is dat risico vrijwel niet meer aanwezig.

De aangeboren misvormingen hebben in hoofdzaak betrekking op de ophthalmologie (cataract, microftalmie, glaucoom, chorioretinitis), de cardiologie (openblijvende slagaderverbinding, stenose van de longslagader, voorkamer- en kamerdseptumdefect), het gehoor (meer bepaald doofheid), alsook de neurologie (microcephalic, meningo-encephalitis, achterlijkheid).

Voorts zijn er ook groeistoornissen en lever- en stollingsstoornissen.

R. A 15755

A l'heure où l'on met de plus en plus l'accent sur les aspects préventifs des soins de santé, il est logique de promouvoir les vaccinations. Le vaccin actuellement délivré contre la rubéole est très efficace, puisque son effet semble se maintenir toute la vie. Les effets secondaires de la vaccination sont bénins (2).

Le but de la présente proposition est donc de rendre cette vaccination obligatoire.

P. LENFANT.

* * *

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La vaccination contre la rubéole est obligatoire entre le 15e et le 24e mois de la vie.

Art. 2

Les bourgmestres doivent tenir à jour une liste des enfants assujettis aux prescriptions de la présente loi et rappeler aux personnes visées à l'article 6 les devoirs qui leur incombent.

Ils contrôlent également l'exécution de cette obligation et signalent à l'inspecteur de l'hygiène les omissions qu'ils constatent.

Art. 3

Les bourgmestres sont tenus d'organiser des séances publiques et gratuites de vaccination tous les six mois au moins.

Les personnes visées à l'article 6 ont le droit de faire vacciner leurs enfants et ceux dont elles ont la garde ou la tutelle, à leurs frais, par un médecin de leur choix.

Art. 4

Les médecins qui ont procédé à la vaccination doivent fournir aux personnes visées à l'article 6 un certificat dont le modèle sera déterminé par le Ministre de la Santé publique.

(2) Or, le vaccin actuellement délivré — qui contient la souche RA 2777-3 — a un pourcentage de séroconversion chez les séronégatifs de l'ordre de 95 à 98 p.c.

Selon des sources récentes (Banatlava J., 1985, et O'Shea, 1984), le recul de 16 à 18 ans dont on dispose actuellement confirme que la protection de l'individu à la suite d'un nouveau contact, est pratiquement totale. Il semble, comme pour la maladie, se maintenir tout au long de la vie.

Les effets secondaires de la vaccination restent bénins; des douleurs articulaires peuvent se manifester chez l'adulte.

Nu in de gezondheid de nadruk steeds meer op preventie komt te liggen, is het ook logisch dat het publiek wordt aangemoedigd zich te laten inenten. Het thans bestaande vaccin tegen rode hond is zeer werkzaam omdat het wellicht een leven lang door werkt. De nevenverschijnselen van de inenting zijn te verwaarlozen (2).

Daarom wil dit voorstel de inenting tegen rode hond verplicht stellen.

* * *

VOORSTEL VAN WET

Artikel 1

Het innten tegen rode hond wordt verplicht gesteld tussen de 15e en de 24e levensmaand.

Art. 2

De burgemeesters moeten een lijst van de kinderen bijhouden op wie deze wet van toepassing is en de in artikel 6 bedoelde personen op hun plicht wijzen.

Zij houden eveneens toezicht op de uitvoering van die verplichting en brengen de gezondheidsinspecteur op de hoogte van het verzuim dat zij vaststellen.

Art. 3

De burgemeesters moeten ten minste om de zes maanden aan iedereen de mogelijkheid bieden om zich kosteloos te laten innten.

De in artikel 6 bedoelde personen hebben het recht om hun kinderen alsmede de kinderen die onder hun bewaring of voogdij staan, te laten innten door een geneesheer van hun keuze.

Art. 4

De geneesheren die de inenting hebben toegediend, moeten aan de in artikel 6 bedoeld personen een attest afgeven waarvan het model door de Minister van Volksgezondheid wordt bepaald.

(2) Het vaccin dat nu wordt gebruikt, bevat de stam RA 2777-3 en bij seronegatieven bereikt de seroconversie een percentage van zowat 95 à 98 pct.

Uit recente bronnen (Banatlava J., 1985, en O'Shea, 1984) en volgens de huidige ervaring over een periode van 16 tot 18 jaar, blijkt dat een persoon bij een nieuw contact een vrijwel volledige bescherming geniet. Zoals na de ziekte lijkt de ingeënte persoon zijn heel leven lang beschermd te blijven.

De nevenverschijnselen van de inenting zijn steeds goedardig; bij een volwassene kan alleen gewrichtspijn optreden.

Les personnes visées à l'article 6 doivent remettre ce certificat dans les quinze jours de sa délivrance à l'administration communale du domicile de l'enfant vacciné.

Art. 5

Les contre-indications médicales éventuelles à la vaccination sont attestées dans un certificat délivré par un médecin et remis par les personnes visées à l'article 6 à l'administration communale. Celle-ci donnera connaissance de ces cas à l'inspecteur de l'hygiène du ressort.

Art. 6.

Le père, et à défaut la mère, le tuteur ou toute autre personne qui a la garde ou la responsabilité de l'enfant est personnellement tenu au respect des prescriptions des articles 1er, 3 et 4 de la présente loi.

Art. 7

Les infractions à la présente loi sont punies des peines prévues par la loi sanitaire du 1er septembre 1945.

P. LENFANT.

De in artikel 6 bedoelde personen moeten dat attest binnen vijftien dagen na de afgifte bezorgen aan het gemeentebestuur van de woonplaats van het ingeënte kind.

Art. 5

Eventuele contra-indicaties tegen de inenting moeten blijken uit een attest dat door een geneesheer is afgegeven en dat door de in artikel 6 bedoelde personen aan het gemeentebestuur moet worden bezorgd. Het gemeentebestuur deelt die gevallen mee aan de gezondheidsinspecteur van het ambtsgebied.

Art. 6

De vader of, bij diens ontstentenis, de moeder, de voogd of ieder ander persoon die het kind onder zijn bewaring heeft of er verantwoordelijk voor is, is er persoonlijk toe gehouden het bepaalde in de artikelen 1, 3 en 4 na te komen.

Art. 7

Het overtreden van deze wet wordt gestraft met de straffen bepaald in de gezondheidswet van 1 september 1945.